

Közösségi alkalmaink a héten

Hétfő	15.00 Szent László fiúkör 17.00 Bibliaóra
Szerda	18.30 Felnőtt katekézis
Péntek	14.45 Felső ifjúsági csoport 18.00 Gimnazista csoport Egyetemista csoport
Szombat	9.30 Ministráns-foglalkozás

Hirdetések

1. A keresztények egységéért való közös imádság, vagyis az **ökumenikus imahét január 22-27-ig fog tartani.** Ezen **hétköznapokon a szentmisék reggel 7kor** lesznek, hiszen az alkalmak szokásosan **este 6 órakor** fognak kezdődni. A részleteket a következő Tanítványban fogják találni.
2. A héten szerdán **Szent Antal apát**, csütörtökön pedig **Árpádházi Szent Margit** ünnepe lesz.
3. **Azon szülők számára**, akiknek a gyermeke második éve készül az elsőáldozásra, szülői értekezletet tartunk a **plébánián 17 órától.** Kiemelten fontos alkalom lesz, hiszen az esedékes befogadási szertartásról lenne szó.

TANÍTVÁNY

A CEGLÉDI, A CSEMŐI ÉS A NYÁRSAPÁTI KATOLIKUSOK HETI ÉRTESÍTŐJE

2018. január 14. X. évf. 2. szám

CEGLÉDI RÓMAI KATOLIKUS PLÉBÁNIA

2700 Cegléd, Kossuth L. tér 3. +36-53-311-140

<http://www.cegledplebania.hu>

szecsodi.peter@vaciegyhazmegye.hu

Évközi 2. vasárnap

Másnap ismét ott állt János két tanítványával együtt. Mikor meglátta Jézust, amint arra haladt, azt mondta: „Íme, az Isten Báránya.” A két tanítvány hallotta, amit mondott, és követték Jézust. Jézus pedig megfordult, és amikor látta, hogy követik, megkérdezte tőlük: „Mit kerestek?” Azt felelték neki: „Rabbi -- ami Mestert jelent --, hol laksz?” Ő azt mondta nekik: „Gyertek és nézzétek meg.” Elmentek tehát, és megnézték, hogy hol lakik. Aznap nála maradtak. Körülbelül tíz óra volt. A kettő közül, akik ezt hallották Jánostól, és követték őt, az egyik András volt, Simon Péter testvére. Ő elsőként testvérével, Simonnal találkozott, s azt mondta neki: „Megtaláltuk a Messiást, azaz a Fölkentet!” És elvitte Jézushoz. Jézus rátekintett, és így szólt: „Te Simon vagy, János fia. Kéfás lesz a neved.” Ez azt jelenti, hogy Péter (vagyis Szikla).

Útravaló

Szent János evangélista. az apostolok között ő a legfiatalabb, akit Jézus kiválasztott tanítványának. Abból kiindulva, hogy az evangéliumát 90 után írta, legfeljebb 20 éves lehetett az elhíváskor. Péterrel és Jakabbal a szűkebb

tanítványi körbe tartozott. Ők lehettek jelen a színeváltozáskor (Jézus isteni dicsőségét láthatták), s a Mester vérrel verejtékezésekor is az Olajfák-hegyn. Hitét és lelkesedését akkor sem veszítette el, amikor már a többiek félelmükben elmenekültek, magára hagyták Jézust. Ő az egyetlen apostol, aki ott van Jézus keresztye alatt, emiatt is rábízta édesanyját, Máriát, hogy gondoskodjon róla.

János idős korában emlékezik vissza a kezdetekre, próbálja felidézni azokat az eseményeket, amelyek meghatározóak voltak számára. Roppant egyszerű mozzanatoknak, pillanatoknak lehetünk tanúi a mai szakaszban. Mintegy félévszázados távolságból tekint vissza az evangélista az eseményekre, mégis emlékszik mindenre, még az időpontra is „tizedik óra körül lehetett”. Visszaidézi a szavakat, amelyeket Jézustól először hallott, s amelyeket ő mondott neki – Mit kívántok? Mester, hol laksz? Jöjjetek, nézzétek. Ezek a pillanatok alakították, formálták őt egészen addig a pillanatig, hogy most Patmosz szigetén leírja ő is a maga örömhírét, életének fordulát.

Én hogyan írom életem evangéliumát? Mi kerül bele? Hogyan találkoztam Vele, hogyan hívott el szolgálatára? Tudok-e mindig igent mondani, ha vmi új utat szeretne nekem mutatni? Csak a rendkívüli eseményekben, vagy az élet apró örömeiben, kihívásaiban, fájdalmaiban is felismerem látogatását? Milyen képem van Jézusról, s általa az Istenről? Szoktam-e Róla álmodozni? *Egy indiai legenda szerint egyszer egy gazda úton volt a vásárba, és egy nagy zsák búzát vitt magával, hogy ott értékesítse azt. Egy mellékútnál ott állt maga Isten, és határozottan azt kérte az emberüinktől, hogy adjon neki búzát. A gazda előbb elgondolkodott, hogy mit is tegyen, Istent nem utasíthatja el, de neki kell a búza, el akarja adni, szüksége van a pénzre... Egy hirtelen gondolattól vezérelve aztán kinyitotta a zsákját, és keresgélni kezdett a búzaszemek között, majd miután egy egészen kicsike búzaszemet*

talált, azt odanyújtotta Istennek. Tekintetét a földre szegezte, nem is akarta látni, mit szól mindehhez Isten. Ám akkor hirtelen a vállán érezte Isten erős, meleg kezét, s a következő pillanatban az Úr a tenyerébe helyezte a kapott búzamatot, visszaadta neki arannyá változtatva, majd egy szempillantás alatt el is tűnt.

Milyen ember lehetett Jézus? (Tomka Ferenc írásából)

Jézus rendkívülisége, hogy benne egységbe olvadnak a legellentétebb emberi érzelmek és értékek: Istenbe mélyedt ember ő - aki mégis két lábbal a földön áll. Az ima, a szemlélődés embere - de a tevékenysége is. Páratlan szónok - de egyedülálló módon tud hallgatni (Mt 27,13; Lk 23,10). Szelídségében is tud határozott és kemény lenni. Erő és biztonság sugárzik belőle, de együtt tud érezni a gyengékkel. A legmagasabb erkölcsi mércéket állítja - de megértő a bűnösökkel. - Sem az íróknak, sem a népköltészetnek, de még a mítoszoknak sem jutott eszükbe, hogy egy ilyen istenien kiegyensúlyozott alakot megrajzoljanak. Jézusban viszont harmóniába olvadnak a legellentétebb emberi érzelmek. Ez teszi Őt egészen emberivé, de egyúttal emberfelettivé is. Ilyen alakot nem lehet kitalálni. Alakja nem vezethető vissza sem írói fantáziára, sem történelmi vagy társadalmi előzményekre. - Amíg a legendák vagy a vallásos mesék színesen ecsetelik rendkívüli hőseik hihetetlen csodáit (s az ember érzi, hogy ezeket a leírásokat a fantázia szülte), addig az evangéliumok oly szűkszavú egyszerűséggel írnak Jézus személyéről és csodáiról, hogy a tárgyilagos olvasónak az a benyomása: ez igaz, ez nem kitalálás. Jézusban egy olyan személyiség jelenik meg előttünk, aki túlhalad minden emberi elképzelést, szétfeszít minden emberi keretet. Egyrészt a legharmonikusabb, legtökéletesebb ember vonásai bontakoznak ki benne, másrészt - szerves egységben emberségével - isteni biztonság és erő sugárzik belőle.